

Submitted: May 2016

Accepted: June 2016

TÜRKİYE’DE MİKRO ÖĞRETİM UYGULAMALARIYLA İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALARIN İÇERİK ANALİZİ

Semra GÜVEN¹, Özlem KAHVECİ², Yasin ÖZTÜRK³ ve Özlem AKIN⁴

Özet

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarına mesleki deneyim kazandırmak amacıyla kullanılan mikro öğretim uygulamalarıyla ilgili Türkiye’de yapılmış olan araştırmaları çeşitli özellikler bakımından incelemektir. Çalışmada Türkiye’de 1992-2016 yılları arasında bu konuda yazılmış 12 lisansüstü tezinin (7’si doktora, 5’i yüksek lisans) ve 34 araştırma makalesinin içerik analizi yapılmıştır. Çalışma kapsamında incelenen tezlere YÖK Ulusal Tez Merkezi web sitesi üzerinden ulaşılmıştır. Araştırma makalelerine ise ULAKBİM’de taranan ilgili dergiler ve Türkiye’deki üniversitelerce yayınlanan dergilerden ulaşılmıştır. Belirlenen tezler ve makaleler, bu araştırma için geliştirilen bir inceleme formu kullanılarak “araştırma türü, araştırma yöntemi, örneklem/çalışma grubu büyüklüğü, istatistiksel yöntemler ve araştırmada elde edilen bulgular bakımından incelenmiştir. Çalışmadan elde edilen bulgularla mikro öğretim uygulamalarının; öğretmen adaylarının öğretim becerilerini geliştirmelerine katkı sağladığı, öğretmenlik meslek bilgi ve deneyimleri kazandırdığı, kalıcı öğrenme olanağı sağladığı, uygulayıcılara özgüven kazandırdığı gibi olumlu sonuçların yanında, mikro öğretim uygulamaları çerçevesinde ders planı hazırlama zorluğu ve zaman yönetimi konusunda yaşanan sorunlar gibi sınırlılıkların olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: mikro öğretim, içerik analizi, öğretmen adayı

CONTENT ANALYSIS OF WORKS ON THE MICRO TEACHING APPLICATIONS IN TURKEY

Abstract

The aim of this study is to check for various features of the studies about micro teaching practices in Turkey in order to bring professional experience for the teachers. In this study, 12 graduate thesis (7 PhD, 5 graduate) and 34 research articles on this subject and published between 1992-2016 were content-analyzed. Thesis analyzed in the study are reached through the National Thesis Center website. Research articles are also achieved from journals scanned in ULAKBİM and relevant journals published in Turkey by the universities. Thesis and articles are researched in terms of "research type, research methods, sample / workgroup size, statistical methods and findings" by using a research form. It is obtained from the findings of this study that micro teaching applications contribute to the development of teacher candidates' teaching skills, provided them with professional teaching experiences, permanent learning opportunities and give confidence to the practitioners. Besides these positive results; some limitations are found such as management and challenge of time.

Keywords: micro-teaching, content analysis, teacher candidates

¹ Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Turkey, semraguven1@gmail.com

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Turkey, ozlemre.ank@gmail.com

³ Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Turkey, y.ozturk71@gmail.com

⁴ Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Turkey, oakin2409@gmail.com

GİRİŞ

Eğitim alanında oldukça çok başvurulan bir uygulama olan mikro öğretim, özellikle öğretmen adaylarının meslek hayatına hazırlanmalarında büyük katkılar sağlamaktadır. Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarıyla gerek mesleki gerekse kişisel gelişim anlamında kendilerini geliştirme fırsatı buldukları düşünülmektedir. Mikro öğretimin yalnızca öğretmen adaylarının eğitiminde değil birçok alanda kullanılmasının da etkisiyle araştırmacılar tarafından farklı tanımları yapılmıştır. Enver (1990) tarafından belli öğretim becerileri üzerinde duran öğretim sürecini sınırlı durumlarda uygulayan kayıtlı bir uygulama sistemi olarak tanımlanırken, Deniz (1993), mikro-öğretimi normal öğretim-öğrenme süreçlerinin karmaşıklığını basite indirmek için kullanılan, bir laboratuvar yöntemi olarak tanımlamıştır. Rıza (1990) mikro öğretimi belirlenmiş belli öğretim becerilerini, sınırlı durumlarda uygulamayı esas alan kayıtlı bir uygulama sistemi olarak tanımlamaktadır. Küçükahmet (2004) mikro öğretim yöntemi, öğretmen yetiştirmede öğretmen adaylarına kişilik kazandırmak ve araştırma yeteneklerini geliştirmek amacı güden bir yöntemdir şeklinde tanımlamıştır.

Mikro öğretim bazı araştırmacılar tarafından yöntem, bazı araştırmacılar tarafından da teknik olarak kabul edilmektedir. Mikro öğretimi teknik olarak kabul eden Alien (1980) mikro-öğretim tekniğini zaman ve öğrenci sayısı açısından kısıtlı, gerçek sınıflara benzetilmiş ortamlarda öğretmen adaylarına öğretmenlik becerileri kazandırmaya ve geliştirmeye yönelik bir teknik olduğunu belirtmiştir. Mikro öğretimi yöntem olarak kabul eden Çakır (2000); Mikro öğretimle ilgili olarak, mikro-öğretim yönteminde öğretmen adayının dört kaynaktan dönüt alabileceğini belirtmiştir. Bunları;

1. Video Kayıt,
2. Ders Sorumlusu,
3. Dinleyiciler
4. Öğrenci rolünü üstlenenler olarak sınıflandırmıştır. Alınan dönütler göz önüne alınarak uygulamanın yeniden gerçekleştirileceğini belirtmiştir.

Mikro öğretim uygulamaları genel olarak şöyle bir yol izlenerek gerçekleştirilir;

1. Ders sorumlusu, öğretimi duraklatmadan ders anlatan öğretmen ya da öğretmen adayını gözlemleyerek notlar alır.
2. Ders sorumlusunun notlarına ek olarak, dersi izleyen öğretmen ya da öğretmen adayları da gözlem formları ile dersi anlatan öğretmeni değerlendirirler.
3. Elde edilen değerlendirme sonuçları değiştirilmeden zayıf yönleri ile birlikte öğretmen adayı ile paylaşılarak performans değerlendirme gerçekleştirilir.

Ders anlatan öğretmen adayının performansını değerlendirmede video kayıt cihazları önemli rol oynamaktadır. Ders anlatım videosunun öğretmen adayının ders anlatımından hemen sonra danışmanı ile birlikte izlemesi öğretmen adayının başarılı ve/veya başarısız olduğu durumların tespit edilmesinde kullanılmaktadır. Ayrıca öğretmen adayına kazandırılması amaçlanan yeterliğin öğretmen adayı tarafından kazanma durumu, öğretmen adayının farklı bir gruba aynı dersi anlatması ve bu dersin değerlendirilmesi ile kontrol edilebilir (Sherin, 2004). Mikro öğretim ile dersin ikinci kez tekrarlanması, öğretmen adayının sadece alıştırma yoluyla beceri kazanması olarak görülmemelidir. Çünkü mikro öğretim ile öğretmen adayları kendi ders anlatımları ile birlikte diğer öğretmen adaylarının ders anlatımlarını da gözlemleyerek tecrübe kazanırlar (Görgeç, 2003). Kulaççı (1994) performans değerlendirmelerinde kullanılan ve yenilikçi bir yöntem olan mikro öğretimi, öğretmen adaylarının performansına anında geribildirim sağlamak amacıyla kullanılan, basitleştirilmiş, gerçek sisteme benzeyen çalışma ortamı olarak değerlendirmiştir. İlk öğretmenlik uygulamasına başlayan adaylar için son derece karmaşık olan sınıf ortamına hazırlıkta mikro öğretimin bir geçiş olarak düşünüldüğünü belirtmiştir.

Mikro öğretim ilk kez Amerika Birleşik Devletleri'nde Stanford Üniversitesi'nde geliştirilmiş ve uygulanmaya başlanmıştır. Uygulama öğretmen adaylarının hizmet öncesi eğitimleri sırasında her seferinde bir öğretim becerisi denenerek, öğretmenlerin sahip olması gereken teknik becerileri kazandırma yaklaşımı kullanılarak başlanmıştır (Kazu, 1996). 1960'lı ve 1970'li yıllarda Amerikalı öğretmen eğitimcileri her türlü yeniliklerin ortaya atılması, denenmesi ondan sonra geliştirilmesi konusunda teşvik edilmişlerdir. Mikro öğretim yöntemi önce uygulanan, daha sonraki aşamada kavramsal yapısı oluşturulan, değerlendirilen ve geliştirilen yeniliklerden birisidir (Gürkan, 1991).

Mikro Öğretim uygulamalarının günümüzde laboratuvar sınıf ortamlarından uzaklaşarak doğal sınıf ortamlarında öğretmen adaylarına öğretim becerileri ve deneyimleri kazandırmak için kullanıldığı görülmektedir. Öğretmen adaylarının teoriden pratiğe geçişini kolaylaştırdığı için birçok öğretmen eğitimi programında mikro öğretim uygulamalarının kullanımının devam ettiği görülmektedir. Mikro öğretim uygulamaları sadece öğretmen eğitiminde değil diğer birçok alanda, özelliklede tıp eğitiminde yaygın olarak kullanılmaktadır. Deniz (1995) araştırmasında pratisyen hekimlerin eğitiminde mikro öğretim uygulamaları kullanılmasını araştırmış ve

araştırma sonucunda mikro öğretim dersinde uygulanan sınırlı sayıdaki öğretim becerilerinin uygulamalar sonucunda daha düzgün ve etkili kullanıldığı sonucuna ulaşmıştır. Mikro öğretim dersinde öğretim becerilerinin yanı sıra özellikle değerlendirme aşamalarında eleştiri yapma ve eleştiri almaya yönelik davranışların geliştiği de araştırmanın sonuçları arasında yer almaktadır.

Mikro öğretim uygulamaları Türkiye’de öğretmen yetiştirmede ilk defa 1990-1991 yıllarında Yüksek Öğretim Kurumu’nun aldığı kararla Eğitim Fakülteleri programlarında yerini almıştır (Uşun & Zorlubaş, 2007). Fakat Çakır (2000), araştırmasında Mikro-öğretimin Türkiye’deki üniversitelerde üniversitelerin kısıtlı imkânları nedeniyle, araç-gereç ve malzeme yetersizliği yüzünden ve aynı zamanda öğretmen yetiştirme sistemimizin bir eksikliği sonucu uygulamalı öğretim becerilerini geliştirici derslere önem verilmemesi nedeniyle öğretim üyelerinin laboratuvar temelli mikro-öğretim tekniğine fazla önem vermediği ve etkili bir şekilde uygulamadığı sonucuna ulaşmıştır.

Mikro öğretim uygulamaları, teorik bilginin uygulamaya geçirilmesinde kullanıldığı için gerek öğretmenlik mesleğine hazırlıkta gerekse diğer alan kullanımlarında önemli bir yere sahiptir. Mikro öğretim uygulamalarının bu öneminden yola çıkarak bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarına mesleki deneyim kazandırmak amacıyla kullanılan mikro öğretim uygulamalarıyla ilgili Türkiye’de yapılmış olan araştırmaları çeşitli özellikler bakımından incelemek olarak belirlenmiştir. Araştırma sonucunda Türkiye’de mikro öğretim uygulamaları üzerinde yapılan çalışmalar incelenerek tüm bulguları bir bütün halinde veren bir içerik analizi çalışması yapılmış olacaktır.

YÖNTEM

Bu çalışmada Türkiye’de 1993-2016 yılları arasında mikro öğretim uygulamaları konusunda yapılan çalışmaları incelemek amacıyla içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenleyerek yorumlamaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). İçerik analizi sözel, yazılı ve diğer materyallerin nesnel ve sistematik bir şekilde incelenmesine olanak tanıyan bilimsel bir yaklaşımdır (Tavşancıl ve Aslan, 2001).

Araştırmacıların mikro öğretim alanında Türkiye’de yayımladıkları ilk yayına 1992 yılında rastlanıldığı için, bu araştırmanın verileri 1992–2016 yılları arasında Web’den tam metin olarak ulaşılabilen mikro öğretim alanında yayınlanan 34 makale ve YÖK Ulusal Tez Merkezi’nden elde edilen 12 tez çalışma çalışmanın kapsamındadır. Dergilerin birçoğuna Web’den ulaşılmış, ulaşılabilen dergiler ise Gazi Üniversitesi kütüphanesi aracılığıyla ve tez sahipleriyle internet aracılığıyla iletişime geçilerek mail yoluyla temin edilmiştir. Web’den ve kütüphaneden ulaşılan makalelerin elektronik kopyaları veya fotokopileri alınarak incelenmiştir.

BULGULAR

Bu çalışma kapsamında mikro öğretimle ilgili incelenen makalelerin ve tezlerin araştırma türü, araştırma yöntemi, örneklem/çalışma grubu büyüklüğü, istatistiksel yöntemler ve genel sonuçları bakımından incelenmesine ilişkin bulgular aşağıda verilmiştir.

Araştırma Türü

Çalışmalar araştırma yöntemi açısından incelenirken; nitel, nicel, derleme ve karma alt başlıklarına göre sınıflandırılmıştır. Elde edilen bulgular Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırmaların Araştırma Türü Açısından Dağılımı

<i>Araştırma Türü</i>	f	%
Nitel	29	63
Nicel	9	20
Karma	7	15
Derleme	1	2
Toplam	46	100

Türkiye’de 1992-2016 yılları arasında mikro öğretim ile ilgili yayımlanmış olan 34 makaleye ve 12 teze ulaşılmıştır. Tablo 1’de görüldüğü gibi, araştırma türü açısından en fazla nitel (%63) çalışmalar yapılmıştır. Bunu nicel çalışmalar (%20) takip etmektedir. En az sayıda ise karma çalışma (%15) ve derleme (%2) olmuştur.

Araştırma Yöntemi

Araştırmalarda kullanılan araştırma yöntemi bakımından dağılım Tablo 2’te sunulmuştur.

Tablo 2. Araştırmaların Araştırma Yöntemi Açısından Dağılımı

<i>Araştırma Yöntemi</i>	<i>Toplam</i>	
	f	%
Anket	10	17
Deneysel	9	15
Tek Grup Ön Test – Son Test Model	8	13
Durum çalışması	6	10
Yarı yapılandırılmış görüşmeler	6	10
Betimsel	6	10
Örnek olay inceleme	5	8
Eylem araştırması	3	5
Tarama çalışmaları	3	5
Görüşme	2	3
İçerik analizi	1	2
Literatür tarama	1	2
Toplam	60	100

Tablo 2 incelendiğinde araştırmalarda en çok kullanılan araştırma yönteminin anket olduğu (%17), bunu deneysel (%15) ve Tek Grup Ön Test - Son Test Model dağılımının (%13) takip ettiği görülmektedir. Durum çalışması, yarı yapılandırılmış görüşmeler ve betimsel yöntem (%10) ile eşit ağırlıklı olarak kullanılarak dördüncü sırayı almaktadır. Ardından örnek olay inceleme yöntemi (%8) yer almaktadır. Tarama çalışmaları ve eylem araştırmaları (%5) ile devamında gelmektedir. Dağılım olarak en sonda ise sırasıyla görüşme (%3), içerik analizi (%2) ve literatür tarama (%2) yer almaktadır. Görüldüğü gibi araştırmalarda farklı araştırma yöntemleri yer almıştır.

Çalışma Grubu / Örneklem

Araştırmalarda kullanılan çalışma grubu/örneklem özelliklerinin dağılımı Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3. Çalışma Yapılan Çalışma / Örneklem Gruplarına Göre Dağılımı

<i>Çalışma Grubu / Örneklem</i>	<i>Toplam</i>	
	f	%
Ortaokul	1	2
Üniversite	38	92
Yüksek Lisans	1	2
Öğretim üyesi	1	2
Diğer	1	2
Toplam	42	100

Tablo 3 incelendiğinde yapılan makale ve tez çalışmalarının büyük çoğunluğunun (%92) üniversite öğrencileri üzerinde yapıldığı ortaya çıkmaktadır. Lise düzeyinde öğrenim gören öğrencilerden çalışma/örneklem grubu tercih edilmediği görülmektedir. Ortaokul, yüksek lisans ve öğretim üyelerinden sadece birer çalışmada çalışma grubu/örneklem tercih edilmiştir.

Çalışma/örneklem grubu tercihinde üniversite öğrencilerinin çoğunlukta olması üniversite öğrencilerinin öğrenim gördükleri sınıf düzeyleri arasındaki farklılıkların incelenmesi gerekliliğini ortaya koymuştur. Çalışma grubu/örneklem kabul edilen üniversite öğrencilerinin sınıflara göre dağılımı Tablo 4’te sunulmuştur.

Tablo 4. Çalışma / Örneklem Grubu Olarak Seçilen Üniversite Öğrencilerin Sınıf Düzeylerine Göre Dağılımı

<i>Sınıflar</i>	<i>Toplam</i>	
	f	%
Hazırlık	1	2
1. Sınıf	4	9
2. Sınıf	4	9
3. Sınıf	10	22
4. Sınıf	18	40
Belirtilmemiş	8	18
Toplam	45	100

Tablo 4 incelendiğinde çalışma / örneklem grubu olarak seçilen üniversite öğrencilerinin yarısına yakını son sınıf öğrencileri (%40) oluşturmaktadır. Çalışma / örneklem grubu olarak en az tercih edilen üniversite öğrencilerini ise hazırlık sınıfları (%2) oluşturmaktadır. Çalışma / örneklem grubu seçiminde %18 lik kısmın ise hangi sınıf olduğu belirtilmemiştir.

Çalışma Grubu/Örneklem Büyüklüğü

Tablo 5’de araştırmalarda üzerinde çalışılan çalışma grubu/örneklem büyüklüklerinin dağılımı verilmiştir.

Tablo 5. Çalışma Grubu/Örneklem Sayısına Göre Dağılım

<i>Kişi Sayısı</i>	<i>Toplam</i>	
	f	%
1-10 Arası	6	13
10- 50 Arası	24	52
50- 100 Arası	8	17
100 ve Üzeri	4	9
Belirtilmemiş	4	9
Toplam	46	100

Tablo 5’te, yapılan çalışmalarda çalışma grubu/ örneklem büyüklüğünün daha çok 10 ile 50 kişi (% 52) arasında olduğu görülmektedir. Bu oranın %50’nin üzerinde çıkmış olması mikro öğretimin uygulamalı olarak yürütülmesi sebebiyle çalışma gruplarında bulunan kişi sayılarının çok yüksek tutulmadığı kanısını ortaya çıkarmaktadır. Çalışma grubu/örneklem büyüklüğü açısından 100 kişi ve üzerinde bireyle yapılan çalışmaların sayısı % 9 olarak diğerlerine göre daha az bulunmuştur. Çalışmaların dördünde (%9) örneklem büyüklüğü belirtilmemiştir.

İstatistiksel Yöntemler

Araştırmalarda kullanılan istatistiksel yöntemlerin dağılımı Tablo 6’da sunulmuştur.

Tablo 6 incelendiğinde araştırmalarda en çok kullanılan istatistiksel yöntemin T-testi yöntemi olduğu (%16), bunu içerik analizi (%11) ve Frekans-Yüzde dağılımının (%10) takip ettiği görülmektedir. SPSS Programı ile yapılan istatistiksel yöntemleri bir bütün olarak değerlendirdiğimizde ise %13’lük dağılımla t-testinden sonra en büyük yüzdeliğe sahip olduğu görülmektedir. Araştırmalarda genellikle farklı istatistiksel yöntemler kullanılmıştır. Araştırmada ulaşılmak istenilen sonuçların farklılık göstermesi kullanılan istatistik yönteminde farklı olmasına neden olmuştur.

Tablo 6. Araştırmalarda Kullanılan İstatistiksel Yöntemlerin Dağılımı

Yöntemler	Toplam	
	f	%
ANOVA	3	3
Aritmetik Ortalama	5	5
Bartlett Testi	1	1
Betimsel Analiz Tekniği	2	2
Cohen's d Hesaplamaları	2	2
Çarpıklık ve Basıklık	1	1
Doküman Analizi	1	1
FACETS	1	1
Frekans- Yüzde	10	10
Friedman testi	1	1
Güvenirlik Holsti formülü	1	1
İçerik Analizi	11	11
İlişkili Örneklem MANOVA	1	1
Kolmogorov-Simov Testi	1	1
Korelasyon	1	1
Kovaryans Analizi (ANCOVA)	2	2
Kruskal Wallis	1	1
Levene Testi	1	1
LISREL 9.1	1	1
Mann-Whitney U-testi	4	4
MANOVA	1	1
Mauchly Testi	1	1
Nitel Veri Analizi	1	1
NVivo 9	1	1
NVivo10	1	1
One-Sample Tests	1	1
Pairedsample	1	1
Rash Ölçme Modeli	1	1
Rosenthal hesaplamaları	1	1
SPSS	6	6
SPSS 11,5	1	1
SPSS 13.0	2	2
SPSS 15.0	2	2
SPSS 21.0	2	2
Standart Sapma	4	4
The Keiser Meyer Olkin (KMO)	1	1
T-testi	16	16
Varyans Analizi	1	1
Videograph	1	1
Wilcoxon İşaretlenmiş Sıra Sayıları Testi	2	2
Yüzde	3	3
Yüzey Geçerliği	1	1
Toplam	102	100

İncelenen Araştırmaların Bulguları

Çalışma kapsamında incelenen makale ve tezlerin temel bulguları kronolojik sıraya göre aşağıda verilmiştir.

Çakır ve Aksan (1992), mikroöğretimin öğretmen yetiştirmede etkisini ve önemini ortaya koymaya çalıştıkları “Yabancı Dil Öğretmeni Yetiştirmede Mikroöğretimin Rolü: Bir Model” adlı çalışmada Türkiye koşullarında uygulanabilecek bir model önermişlerdir. Çalışma sonucunda aday öğretmenlerin staja gitmeden önce böylesi bir süreçten geçmelerini hem staja hazırlık hem de öğretmenlik mesleğini yaşayarak yakından tanımları açısından zorunlu bulunmuştur. Model çerçevesinde her öğrenciye en az üç kez ders sunma olanağı tanınmalıdır. Gramer öğretimi ve yazma öğretimi dersleri çerçevesinde mikroöğretim modelinin öğretmen davranışları geliştirmedeki etkisi ve yeterliliği üzerine bir araştırma yazarlarca yürütülmüş ve modeli destekler nitelikte sonuçlar alınmıştır.

Çeliksoy (1994) “Mikro Öğretim Yönteminin Hentbolda Teknik Öğretim Üzerindeki Etkililiği” adlı yüksek lisans tezinde hentbol dalının teknik öğretiminde mikro öğretim yönteminin, sporcuların temel pas ile ilgili

becerileri kazanabilmelerine etkisi olup olmadığını araştırmıştır. 10 kişilik deney grubuna mikro öğretim yoluyla eğitim yapılırken, yine 10 kişiden oluşan kontrol grubuna hentbol öğretim yöntemi uygulanmıştır. Eğitim bitiminde iki gruba da uygulanan değerlendirme formuna göre sporcuların temel pas ile ilgili becerileri kazanabilmesinde mikro öğretim yönteminin daha etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Deniz (1995) “Bir Mikroöğretim Uygulaması ve Değerlendirmesi "Hekim Eğitimcilerin Eğitimi" Hizmetiçi Eğitim Kursunda Yapılan Uygulama” adlı çalışmasında hekimlerin becerilerinin artırılmasında hizmet içi eğitimin önemine değinmiş ve hizmet içi eğitimler esnasında derslerin mikro öğretim yöntemiyle verilmesi gerekliliği vurgulayan bir çalışma yapmıştır. 4 kişilik gruplar halinde mikro öğretim yoluyla iki saat seminer dersi verilmiş ve hazırlanan anket ile hekimlerin ders hakkındaki görüşleri belirlenmiştir. Mikroöğretim dersinde uygulanan sınırlı sayıdaki öğretim becerilerinin uygulamalar sonucunda daha düzgün ve etkili kullanıldığı saptanmıştır. Mikroöğretim dersinde öğretim becerilerinin yanı sıra özellikle değerlendirme aşamalarında eleştiri yapma ve eleştiri almaya yönelik davranışların geliştiği de gözlemlenmiştir.

Kazu (1996) “Öğretmen yetiştirmede Mikro Öğretim Yönteminin Etkililiği” başlıklı doktora tezinde eğitim fakültesi ders programlarında yer alan mikro öğretim dersinin etkili olup olmadığını araştırarak mikro öğretimin ülkemizdeki öğretmen yetiştirme sisteminde uygulanabilirliğini ortaya koymaya çalışmıştır. Yapılan deneysel çalışma ile öğrencilerin mikro öğretime karşı olumlu görüşlere sahip oldukları, mikro öğretimin öğretmenlik uygulamalarının başarılı bir şekilde uygulanmasına katkı sağladığı; fakat öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının değişiminde etkisinin olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Semerci (2000), mikro öğretim dersinde eleştiri yapma becerisinin geliştirilmesinde kritik düşünmenin etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirdiği “Mikro Öğretim Dersinde Kritik Düşünmenin Eleştiri Becerisini Geliştirmeye Etkisi” adlı çalışması sonucunda kritik düşünme ile eleştiri yapma becerisi arasında kritik düşünme geliştirildiğinde eleştiri becerisinin de gelişebileceği sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca, kontrol grubu öğrencilerinin son test ile son eleştirileri arasında ortanın altında bir ilişkinin bulunması mikro öğretim dersinin öğrencilerin beceriyi düşük derecede de olsa geliştirmektedir sonucuna ulaşılmıştır.

Çakır (2000), “Öğretmen Yetiştirmede Teoriye Pratiğe Bağlayan Mikro-öğretimin Türkiye’deki Üç Üniversitede Durumu” adlı çalışmasında İç Anadolu’daki üç üniversitedeki (Gazi üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Anadolu Üniversitesi) eğitim fakültelerinde öğretim metotları dersine giren öğretim üyeleri belirlenmiştir. Araştırma sonucunda öğretim üyelerinin hepsinin mikro-öğretim tekniğini bildiği, fakat üniversitelerin kısıtlı imkânları nedeniyle, araç-gereç ve malzeme yetersizliği yüzünden ve aynı zamanda öğretmen yetiştirme sisteminizin bir eksikliği sonucu uygulamalı öğretim becerilerini geliştirici derslere önem verilmemesi nedeniyle öğretim üyelerinin laboratuvar temelli mikro-öğretim tekniğine fazla önem vermediğini ve etkili bir şekilde uygulamadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Görgen (2003) “Mikroöğretim Uygulamasının Öğretmen Adaylarının Sınıfta Ders Anlatımına İlişkin Görüşleri Üzerine Etkisi” adlı, mikroöğretim uygulaması yapan öğretmen adaylarının sınıfta ders vermeye ilişkin görüşlerinde mikroöğretim öncesi ve sonrası farklılık olup olmadığını incelenmesi amacıyla gerçekleştirilen çalışması sonucunda; mikroöğretim uygulamasının öğretmen adaylarının ders anlatırken; hata yapma, yapılan yanlışlıkları nasıl düzelterek bilememe, akıcılığı sağlayamama, sınıfa hakim olamama, ses tonu, konuşma hızını ayarlayamama, öğrencilerin karşısında ders verme, öğrencilerin dikkat ve ilgisini konuya çekememe, söyleyeceklerini unutma, uygulamalarda nasıl bir gösteri yöntemi uygulayacağını bilememe, duygularını kontrol edememe, dersi nasıl bitireceğini bilememe endişelerinden uzaklaşmalarında etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Yaman ve Ersoy (2003) “Mikro Öğretim ve Tıp Alanındaki Uygulamaları” adlı çalışmasında mikro öğretim (microteaching) ve mikro öğretimin tıp eğitimindeki uygulamaları bir örnek olay üzerinden tanıtılmaya çalışılmıştır. Klinik eğitiminde “one minute preceptor” yöntemi kullanılarak, öğrenci-eğitici etkileşiminin video kayıtlarının izlenmesi ile gerçekleştirilen mikroöğretim uygulamalarının eğitimcilik performansının kalitesini genel olarak iyileştirdiği ve etkinliğini arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Gürses, Bayrak, Yalçın, Açıkyıldız ve Doğar (2005), “Öğretmenlik Uygulamalarında Mikro Öğretim Yönteminin Etkililiğinin İncelenmesi” adlı araştırmasında, öğretmenlik uygulamalarında karşılaşılan problemlerin belirlenmesi ve çözümlenmesinde mikro öğretim yönteminin fayda sağlayıp sağlamadığı belirlenmeye çalışılmıştır. Bu amaçla 2003-2004 eğitim-öğretim yılı güz yarıyılında okul uygulamaları kapsamında öğretmenlik uygulaması dersine katılan 6 kişilik öğrenci grubunda, video kamerayla kaydedilen 40’ar dakikalık dersler, ilk ve son sunum olarak değerlendirilmiştir.

Öztürk (2006) “Piyano Eğitiminde Video Kamera Kaydına Dayalı Mikro Öğretim Yönteminin Öğrenci Başarısına Etkisi” adlı çalışmasında lisans 1, 2 ve 3. sınıf piyano öğrencileri ile çalışmıştır. Araştırma sonucunda video kamera kaydına dayalı mikro öğretim yöntemi, ele alınan başlangıç, orta ve ileri düzeydeki öğrencilerin durumu, okuma, teknik, müzikalite ve tempo ile ilgili piyano çalma becerilerini geliştirmelerinde etkili

bulunmuştur. Yapılan uygulamalar sonucunda mikro öğretim yöntemi, öğrencilerin başarılarını olumlu yönde anlamlı olarak etkilemiştir.

“Genişletilmiş Mikro Öğretim Yaşantıları Hakkında Matematik Öğretmeni Adaylarının Görüşleri” başlıklı çalışma (Peker, 2009), matematik öğretmeni adaylarının genişletilmiş mikro öğretim yaşantılarına dayalı görüşlerini alarak genişletilmiş mikro öğretim uygulamalarının öğretmen yeterliliklerine katkısını incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya 21 ortaöğretim matematik öğretmeni adayı katılmış ve öğretmen adayları 8 hafta boyunca öğretmenlik uygulaması için gittikleri okulda genişletilmiş mikro öğretim tekniğini kullanarak ders sunumlarını yapmışlardır. Araştırma sonucunda öğretmen adaylarının genişletilmiş mikro öğretim uygulamalarından hoşlandıklarını, bu uygulama ile öğretme becerileri hakkında bilgi edindiklerini göstermiştir. Aynı zamanda öğretmen adaylarının öz güvenlerinin ve öğretme becerilerinin arttığı görülmüştür. Genişletilmiş mikro öğretim uygulamaları, öğretmen adaylarının öğretimde güçlü ve zayıf yönlerini değerlendirmelerine fırsat vermiştir. Görüşmeler sonunda ayrıca genişletilmiş mikro öğretim uygulamalarının öğretmen adaylarının planlama, zamanlama, değişik örnekler verme, soru sorma, sınıf yönetimi, materyal kullanımı, fiziksel görünüm bakımından önemli bir şekilde gelişmelerini sağladığı görülmüştür.

Araştırma sonuçlarına göre akran öğretimi ve mikro öğretim deneyimleri öğretmen adaylarının öğretim becerilerine olumlu yönde etkide bulunmuştur (Şen 2009). Akran Öğretimi ve Mikro öğretim yöntemlerine başvurulmasıyla öğretim becerilerinde farklı değişimler meydana gelmektedir. Gerçek okul ortamlarında en yüksek başarılar elde edilmiştir. Öğretmen yetiştirme programları ve eğitim programlarında akran öğretime az başvurulur. Mikro öğretim veya onunla alakalı olan akran öğretimi sadece öğretmen yetiştirmede değil gerçek okul ortamlarında da kullanılmalıdır.

Güney ve Semerci (2009), mikro-yansıtıcı öğretim yönteminin öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünmesine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirdiği “Mikro-Yansıtıcı Öğretim Yönteminin Öğretmen Adaylarının Yansıtıcı Düşünmesine Etkisi” adlı çalışma sonucunda gruptaki öğretmen adaylarına uygulanan mikro-yansıtıcı öğretim direnç testi, yansıtıcı puanlarını geleneksel gruba göre daha fazla artırmıştır. Araştırmanın sonucunda, mikro-yansıtıcı öğretim yönteminin öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünme becerilerini geliştirdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Kuran (2009), 136 üniversite ikinci sınıf öğrencisiyle gerçekleştirmiş olduğu, öğretmen adaylarına öğretmenlik bilgi ve becerilerinin kazandırılmasında mikro-öğretimin etkisini araştırmak amacıyla gerçekleştirilen “Mikro Öğretimin Öğretmenlik Meslek Bilgi ve Becerilerinin Kazanılmasına Etkisi” isimli çalışmasına göre adayların ikinci mikro-öğretim uygulamalarında öğretmenlik mesleğiyle ilgili olarak edindikleri bilgi ve becerileri uygulamada daha başarılı oldukları gözlenmiştir. Ayrıca, mikro-öğretimin adayların öğretmenlik mesleğini sevmelerine büyük katkı sağladığı belirlenmiştir.

Bakanay (2009), “Mikro öğretimde performansın bulanık mantık yöntemiyle değerlendirilmesi” adlı tez çalışmasında, bulanık mantık yaklaşımının performans değerlendirilmesinde kullanımı incelenmiş, bulanık mantık yaklaşımı kullanılarak eğitim fakültelerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarındaki performanslarının değerlendirilmesine yönelik model oluşturulmuş, yazılım geliştirilmiş ve örnek uygulamalara yer verilmiştir.

Şahinkayası (2009), “Öğretmen Eğitiminde Bilişsel Araçlar ve Mikroöğretimin Öğretim Planlama ve Öğretme Becerilerine Katkıları ve Karşılaşılan Güçlükler ” adlı çalışması ile öğretmen adaylarına ders planlaması ve öğretme becerileri kazandırılmasında kullanılan bilişsel araçların (IPSRT ve CPSRT) ve mikroöğretim yönteminin potansiyellerini araştırmayı amaçlanmıştır. Çalışma ile 12 öğretmen adayının ders planları ve ders sunum değerlendirmeleri analiz edilmiştir. Öğretmen adaylarının yarısından fazlasının Mikroöğretim Planlama Yönergesi kullanmayı tercih ettiği ve ders planlamada çok fazla sıkıntı yaşamadığı bulunmuştur. Okullarda yapılan öğretmenlik uygulaması değerlendirmeleri dikkate alındığında, çoğu öğretmen adayı başarılı bulunmuştur. Bunun yanı sıra, öğretmenlik uygulamasında çoğu öğretmen adayının yüksek kaygı yaşamadığı gözlenmiştir. Bu odak, bu bilişsel araçların ve mikroöğretim etkinliklerinin öğretmen adaylarının ders planlama ve gerçek sınıf ortamındaki öğretme becerilerine yönelik öz-güvenlerini geliştirdiğini göstermiştir. Daha nitelikli öğretmen yetiştirme ihtiyacının karşılanması düşünüldüğünde; bu çalışma, bu bilişsel araçların ve bu mikroöğretim modelinin eğitim fakültelerinde uygulanmasının, bilgisayar öğretmen adaylarının ders planlama ve öğretme becerilerine katkıda bulunacağını kuvvetle işaret etmektedir.

Yoğurtçu (2009), “Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde ‘Mikro Öğretim Tekniği’: Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Hazırlık Sınıflarında Karşılaştırmalı Bir Çalışma” adlı çalışmada, Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi sürecinde mikro öğretim uygulamalarının etkisinin araştırıldığı bu çalışmada dil öğrenim düzeylerinin ve motivasyonlarının karşılaştırılmasına odaklanılmıştır. Türkiye Türkçesi Hazırlık Sınıfından random yoluyla seçilmiş 5 sınıfa mikro öğretim yoluyla ders işlenirken diğer sınıflarda geleneksel yöntemle ders anlatılmaya devam edilmiştir. Deney ve kontrol gruplarından elde edilen verilerin karşılaştırılması sonucunda mikro öğretim yaklaşımının güdülemeyi arttıran, öğrenci performanslarını yaşantılar yoluyla geliştirilmesine

olanak tanıyan uygulanabilirliği yüksek bir yaklaşım olduğu ortaya konmuştur. Bununla birlikte dil öğretiminde iletişimsel etkinliklere odaklanan söz konusu uygulamaların öğrencilerin dilsel becerileri edinirken kendine güvenmesi, inanması, kendini ifade ederken içe kapanık olmaması; dışa dönük olması, önemli bir birey olduğunu fark etmesi bakımından rahat, ilgi çekici ve aktif bir ortam oluşturduğu da tespit edilmiştir.

Kavas (2009) “Video Destekli Web Tabanlı Akran Değerlendirme Sisteminin Mikroöğretim Uygulamaları Üzerine Etkileri: Bilgisayar Öğretmenliği Adayları Örneği” adlı çalışmada; Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği dördüncü sınıf öğrencileriyle çalışmıştır. Araştırma sonucunda; çalışma grupları mikroöğretim performansları açısından, ders hocasının yaptığı değerlendirmeler doğrultusunda karşılaştırıldığında web tabanlı eğitim alan deney grubunun daha başarılı olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde, çalışma grupları staj için gidilen okullarda gösterilen öğretmenlik performansları açısından karşılaştırıldığında, deney grubunun daha başarılı olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlara dayanarak web destekli eğitim aracılığıyla yapılan uygulamaların aday öğretmenlerin profesyonel gelişimine olumlu katkıda bulunduğu söylenebilir.

Çakır (2010), “Materyal Geliştirmede Mikro-Öğretim: Öğretmen Adaylarının Yöntem ve Geribildirimler Üzerine Görüşleri” adlı araştırmasında Öğretim Teknolojileri ve Materyal Tasarımı dersinin mikro öğretim yoluyla işlenmesinin öğrenciler üzerindeki etkisini araştırmıştır. İlgili ders mikro öğretim yöntemiyle işlendikten sonra öğrencilerle odak grup görüşmeleri yapılmıştır. Araştırma sonucunda dersin grup çalışmaları yoluyla ve mikroöğretim tekniği kullanılarak gerçekleştirilmesinin: materyal özellikleri bakımından, öğrenci düzeyine ve kazanımlara uygun materyal geliştirmeye yardımcı olduğunu; öğrenme-öğretme süreçleri bakımından yaparak-yaşayarak ve gözlem yoluyla öğrenmeye katkı sağladığını, öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirip, onlara güven kazandırdığını; akran ve uzman geribildirimlerinin materyallerin tasarımında ve uygulanmasındaki yanlış ve eksiklikleri düzeltmeye yardımcı olduğunu; ancak akran geribildirimlerinin çoğu zaman nesnel olmaktan uzak olduğunu; uzman geribildirimlerinin ise materyal ve etkinlik ilişkisini kurmada katkı sunduğunu ortaya çıkıştır.

Umuzdaş (2010), Mikro Öğretim Yönteminin Viyolonsel Öğretmeni Adaylarının Öğretim Becerilerine ve Viyolonsel Dersine İlişkin Tutumlarına Etkisi adlı çalışma sonucunda uygulamaya katılan öğretmen adaylarının viyolonsel dersine ilişkin olumlu tutum geliştirmelerinin ve öğretim becerilerini geliştirmelerinin büyük ölçüde sağlandığı görülmüştür. Ayrıca bu araştırmanın, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda “Bireysel Çalgı ve Öğretimi” kapsamında yer alan viyolonsel dersinin etkililiğini arttırdığını söylemek mümkündür.

Sevim (2013), öğretmen eğitiminde kullanılan mikro-öğretim uygulamasının avantaj ve dezavantajlarının öğretmen adaylarının görüşleri doğrultusunda tespit etmek amacıyla örnek olay incelemesi yöntemi ile çalışmış olduğu 28 üniversite öğrencisiyle gerçekleştirmiş olduğu ‘Mikro-Öğretim Uygulamasının Öğretmen Adayları Gözüyle Değerlendirilmesi’ adlı çalışması sonucunda öğretmen adayları mikro-öğretim uygulamalarına karşı olumlu tutum geliştirmişlerdir. Aynı zamanda mikro-öğretimin, öğretmen adayının derse hazırlanma, dersi sunma ve işlemede karşılaşılan problemlerin çözümünde yararlı olduğu görülmüştür.

Çelik (2010), “Piyano Eğitiminde Video Kamera Kullanımı” çalışmada video kayıt sistemiyle anlatılan derslerin öğrencilerin öz değerlendirmelerine etkisini incelemiştir. Çelik müzik eğitimi anabilim dalı 1, 2 ve 3. sınıfta eğitim alan 12 öğrenciye, yedi hafta video kayıt sistemiyle konu anlatmış ve ardından uyguladığı öz değerlendirme formlarını uzmanların yapmış olduğu değerlendirme formlarıyla karşılaştırmıştır. Karşılaştırma sonucunda video kayıt sistemiyle anlatılan derslerin öğrencilerin öz değerlendirme becerilerini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Şen (2010), son sınıf fizik öğretmen adayları üzerinde yaptığı Akran Öğretimi ve Mikro Öğretimin Fizik Öğretmen Adaylarının Öğretme Becerilerine Etkileri adlı çalışması ile akran öğretimi ve mikro öğretim yönteminin fizik öğretmen adaylarının öğretim becerileri üzerindeki etkilerini araştırmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilerle akran ve mikro öğretim yönteminin fizik öğretmen adaylarının öğretim becerilerine olumlu yönde katkı sağladığını gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Semerci (2011), amacı mikro öğretim uygulamalarının çok-yüzeysel Rasch ölçme modeli ile analizinin yapılması olan “Mikro Öğretim Uygulamalarının Çok-Yüzeysel Rasch Ölçme Modeli ile Analizi” adlı çalışmada survey yöntemi kullanılmıştır. “Özel Öğretim Yöntemleri” dersini alan ve mikro öğretim uygulaması yapılan 32 öğretmen adayı ile gerçekleştirilen çalışmada mikro öğretim uygulamalarına ait gözlem verilerinin analizi, çok-yüzeysel Rasch ölçme modeliyle yapılmıştır. Bu analizle eşzamanlı olarak araştırmada kullanılan yüzeyler (öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamaları, puanlayıcıların katılık/cömertlikleri ve kullanılan maddelerin uygunluğu) kendi içlerinde sıralanmıştır. P9 kodlu öğretmen adayı en yüksek yeteneği gösterirken P25 kodlu öğretmen adayı en düşük yeteneği göstermiştir. Ayrıca, en cömert puanlayıcı J1, en katı puanlayıcı da J2’dir. Rasch modeli ile ilgili yapılan çalışmalarda yanlılık nedenlerini ortaya çıkarmak amacıyla ek ölçme araç ve yöntemleri işleme konulmalıdır sonuçlarına ulaşılmıştır.

Ordukaya (2011) “Bulanık Karar Verme Süreçlerinde Geri Bildirim ve Mikro Öğretim Uygulaması” adlı çalışma sonucunda mikro öğretim performans değerlendirme modeli ile aday öğretmenlerin mesleğe başlamadan önce performanslarının ölçülmesi, eksik ve güçlü taraflarının tespit edilmesi ile aday öğretmenlerin performanslarını artırmada etkili sonuçlar elde edilmiştir. Değerlendirilen aday öğretmenlerin sayısal puanlarının ve genel performanslarının zaman içerisinde daha olumlu yönde geliştiği gözlemlenmiştir.

Ekşi (2012), “Mikroöğretimde Daha Etkili Bir Geribildirim İçin Gözlem ve Dönüt Formunun Uygulanması” adlı çalışması ile öğretmen adaylarının teori ile uygulamayı bağdaştırdığı için mikroöğretim tekniğini profesyonel gelişim konusunda yararlı bulduklarını göstermiştir. Ayrıca, daha etkili bir geribildirim sürecinin yararlarını kabul etmişlerdir. Ancak, başkalarının duygularını incitme konusunda derin endişeleri olmuştur. Öğretmen adaylarının çoğu, muhtemelen eleştirinin rahatsız edici yönü ve bazı kültürel kısıtlamalar nedeniyle, sözlü geribildirim verme konusunda isteksiz olmuşlardır. Ancak, yazılı bir geribildirim formu ile çok daha rahat hissetmişlerdir. Ayrıca yapılandırılmış bir geribildirim formu ile daha etkili dönüt verebildiklerini ve başkalarının performanslarından da daha iyi öğrenebildiklerini belirtmişlerdir. Bu çalışmada ayrıca mikro sunumlar için bir yazılı gözlem ve geribildirim formu geliştirmiştir.

Küçüköğlü, Köse, Taşgın, Yılmaz ve Karademir’in (2012) 40 öğretmen adayına uygulamış olduğu “Mikro Öğretim Uygulamasının Öğretim Becerilerine Etkisine İlişkin Öğretmen Adayı Görüşleri” adlı çalışması sonucunda öğretim becerilerini sergileme sürecinde, mikro öğretim deneyimi geçiren öğretmen adaylarının mikro öğretim deneyimine sahip olmayan öğretmen adaylarına göre daha az güçlüklerle karşılaştıkları anlaşılmıştır. Bu sonuca göre mikro öğretim uygulamaları öğretmen adaylarının öğretim becerilerine olumlu yönde etki etmektedir.

Gerçek (2013), “Anlatım Becerilerinin Geliştirilmesinde Mikro Öğretim Tekniğinin Etkilerinin Video Dizi Analizi İle İncelenmesi” adlı çalışmasında mikro öğretim yönteminin anlatım becerisi üzerindeki etkisini ortaya çıkarmak istemiştir. Yedi öğretmen adayının ders sunumları video dizi analizi yöntemiyle incelenerek tekrar edilmiş, yapılan tekrarların ardından öğretmen adaylarının anlatım becerilerinde olumlu gelişmeler olduğu belirlenmiştir.

Kartal (2013), “Mikro Öğretimin Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Isı ve Sıcaklık Konusundaki Pedagojik Alan Bilgilerinin Gelişimine Etkisi” adlı çalışması sonucunda mikro öğretimin öğretmen adaylarının mesleğe yönelik öz yeterliklerini ve tutumlarını olumlu yönde etkilediği saptanmıştır. Bununla birlikte mikro öğretim sürecince öğretmen adaylarının ısı ve sıcaklık konusundaki alan bilgilerine yönelik eksikliklerini gördükleri ve bu eksiklikleri gidermeye istekli oldukları belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının alan bilgilerine yönelik farkındalıkları sonrasında buna bağlı olarak kendilerine olan öz güvenlerinin arttığı, fen bilgisini öğretmeye ve öğrenmeye yönelik olumlu tutumlar geliştirdikleri görülmüştür. Fen bilgisi öğretmen adaylarının mikro öğretim sürecindeki deneyimleri, onların ısı ve sıcaklık konusunun öğretiminde öğrencilerin derse katılımlarını sağlayacak birçok öğretim strateji ve yöntemlerini kullanmalarına yönelik inançlarını artırmıştır. Ayrıca, öğretmen adayları ile yapılan görüşmelerde elde edilen bulgulara göre, mikro öğretimin fen bilgisi öğretmen adaylarının ısı ve sıcaklık konusunun öğretimine yönelik oryantasyonlarını da doğrudan etkilediği saptanmıştır. Öğretmen adaylarının ısı ve sıcaklık konusunda ağırlıklı olarak süreç değerlendirmeye odaklı olduğu görülmüştür.

Yaka'nın 2013 yılında yaptığı Mikro Beceri Eğitimi Programı'nın (MBEP), psikolojik danışman adaylarının psikolojik danışma becerilerine etkisini incelemek amacıyla 51 üniversite öğrencisiyle çalışmış olduğu “Mikro Beceri Eğitimi Programı'nın Psikolojik Danışman Adaylarının Psikolojik Danışma Becerilerine Etkisi” adlı çalışması sonucunda MBEP'nin, psikolojik danışman adaylarının temel psikolojik danışma becerilerindeki etkililik düzeylerini Geleneksel Beceri Eğitime (GBE) göre anlamlı düzeyde artıracak iddia edilmiş, ancak bulgular bu denenceyi doğrulamamıştır. Bulgular, MBEP ve GBE'nin, psikolojik danışman adaylarının temel psikolojik danışma becerilerindeki etkililik düzeylerini artırmada aynı ölçüde etkili olduklarını göstermiştir. Bununla birlikte, MBEP'nin, psikolojik danışman adaylarını GBE'ye göre daha fazla geliştirme potansiyelinin olduğuna ilişkin bazı kanıtlar bulunmuştur.

Karadağ ve Akkaya'nın 2013 yılında ilk okuma yazma öğretimi dersinde mikro öğretim uygulamalarına ilişkin öğretmen adaylarının görüşlerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilen 23 üniversite öğrencisiyle çalışılan araştırmada, mikro öğretim uygulamalarının öğretmen adaylarının ilk okuma yazma öğretimi dersinden beklentilerini karşıladığı ortaya çıkmıştır. Ayrıca, araştırma sonuçlarına göre öğretmen adayları mikro öğretim uygulamasının özgüven kazanma, farklı yöntem ve tekniklere ilişkin bilgi edinme, öğretmenlik meslek bilgi ve becerileri edinme açısından önemli katkıları olduğunu düşünmektedirler.

Hacısalıhoğlu ve Karadeniz'in (2014) okul öncesi öğretmen adaylarının, genişletilmiş mikro öğretim tekniği kullanarak “Öğretmenlik Uygulaması” dersi kapsamında hazırladıkları matematik etkinliklerini uygulamaya yönelik görüşlerini değerlendirmek amacıyla 8 öğretmen adayı ile çalışılan “Okul Öncesi Öğretmeni Adaylarının Genişletilmiş Mikro Öğretim Tekniğini Matematik Eğitiminde Sürece Dahil Etme Durumları” adlı

çalışmalarından elde edilen bulgulara göre, öğretmen adaylarının genişletilmiş mikro öğretim uygulamalarından çok memnun oldukları, bu uygulama ile matematik etkinliklerini düzenleme konusundaki becerilerini geliştirdikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının, genişletilmiş mikro öğretim tekniği kullanmalarının, matematik etkinliği düzenlemede ve bu etkinliği uygulamada güçlü ve zayıf yönlerini ortaya çıkarmalarına fırsat verdiği gözlenmiştir.

Karaman (2014) “Öğretmen Adaylarının Ölçme-Değerlendirme Okuryazarlıklarının Belirlenmesi ve Mikro-Öğretim Yoluyla Geliştirilmesi” adlı çalışmasını 3. ve 4. sınıf üniversite öğretmen adayları ile gerçekleştirmiştir. Araştırma ile mikro-öğretim yoluyla gerçekleştirilen ölçme-değerlendirme uygulamalarının, öğretmen adaylarının ölçme-değerlendirme alanındaki bilgi, beceri ve tutumlarına olumlu yönde bir katkı sağladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Dedetürk ve Marulcu'nun (2014) fen bilgisi öğretmen adaylarının özel öğretim becerilerinin geliştirilmesi için kullanılan mikro öğretim yönteminin ve bu yöntemin uygulama usullerinin eylem araştırması perspektifinden değerlendirilmesi ve geliştirilmesi amacıyla 68 üniversite öğrencisiyle gerçekleştirmiş olduğu “Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Mikro-Öğretim Yöntemini Uygulamaları: Bir Eylem Araştırması” adlı çalışması ile öğretmen adaylarından 6, 7, 8. sınıf fen ve teknoloji dersi öğretim programından kendi seçtikleri bir konuda mikro öğretim yapmaları istenmiştir. Öğretmen adaylarının anlatımlarının aynı konuda 2 defa video kaydı alınmıştır. Dönem sonunda öğrencilere 5 sorudan oluşan bir anket uygulanmıştır. Araştırmanın sonucunda ise öğretmen adaylarının ilk mikro öğretim videosunu ikinci mikro öğretimden önce izleme ile 2. mikro- öğretim uygulamasından aldıkları puanlar arasında anlamlı bir ilişki olduğu ortaya çıkmıştır.

Bilen'in (2014) mikro öğretim tekniğinin öğretmen adaylarının öğretim davranışlarına ilişkin algısına etkisini belirlemek amacıyla 70 öğrenciyle çalışmış olduğu “Mikro Öğretim Tekniği İle Öğretmen Adaylarının Öğretim Davranışlarına İlişkin Algılarının Belirlenmesi” adlı çalışması 13 hafta süresince yapılmıştır. Sunumlar kayıt altına alınmış, çekimler sınıfta izlenerek öğretmen adayları eleştirilmiş ve daha iyi bir anlatımın nasıl olabileceği tartışılmıştır. Elde edilen bulgular, öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarından hoşlandıklarını, bu uygulama ile öğretilen becerileri hakkında bilgi edindiklerini göstermiştir. Aynı zamanda öğretmen adaylarının öz güvenlerinin ve öğretilen becerilerinin arttığı görülmüştür.

Siyamoğlu (2014) “5E öğrenme Modeline Dayalı Mikro Öğretim Uygulamalarının Coğrafya Öğretimine Yansımaları” başlıklı tez çalışmasında 5E öğrenme modeline dayalı mikro öğretim uygulamalarının coğrafya öğretimine yansımalarını tespit etmeye çalışmıştır. Deney ve kontrol gruplarından oluşan 30 üniversite öğrencisi üzerinde yaptığı deneysel çalışma sonucunda uygulamaların, öğretmen adaylarının duyuşsal gelişim, meslek bilgisi gelişimi, kişisel gelişim ve sosyal gelişim açısından fayda sağladığını tespit etmiştir.

Akyüz, Pektaş, Kurnaz ve Kabataş Memi (2014) “Akıllı Tahta Kullanımlı Mikro Öğretim Uygulamalarının Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Tbp'larına ve Akıllı Tahta Kullanıma Yönelik Algılarına Etkisi” adlı çalışmasında akıllı tahtayı merkeze alan mikro öğretim uygulamalarının; fen bilgisi öğretmen adaylarının teknolojik pedagojik alan bilgilerine ve akıllı tahta kullanımına yönelik algılarına olan etkisini belirlemeye çalışmıştır. Çeşitli ölçekler yardımıyla elde edilen sonuçlara göre akıllı tahta kullanımının öğretmen adaylarının TPAB öz güvenlerine genel olarak olumlu etki yaptığı, akıllı tahtaya yönelik algılarına ise olumlu veya olumsuz bir etki yapmadığı görülmüştür.

Gürbüzöğlü Yalancı ve Aydın'ın (2014) “Öğretmen Adaylarının Mikro Öğretim Uygulamalarına Yönelik Görüşleri” adlı çalışmada fen bilgisi öğretmeni adaylarının mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüşlerini alarak mikro öğretimin öğretmen adaylarına neler kazandırdığını, uygulamaların en çok hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları yanlarının neler olduğunu tespit etmek amacıyla 16 öğretmen adayları ile çalışılmıştır. Elde edilen bulgulara göre öğretmen adayları mikro öğretimin, onlara çeşitli öğretim etkinliklerini gerçekleştirmede, sınıf yönetimini uygulamada ve çeşitli bireysel gelişim becerileri kazandırmada yararlı olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca mikro öğretimde öğretmen adayları kendilerini görüp değerlendirebilme imkânı sağladığı için uygulamanın en çok bu yönünden hoşlanmışlar ve hoşlanılmayan yönü olarak da heyecan oluşturmaları ve akran değerlendirmesinde arkadaşlarının yanlı davranabileceklerini ifade etmişlerdir. Öğretmen adayları ikinci mikro öğretim uygulamasında heyecanlarının azaldığını ve konuyu daha iyi işlediklerini ifade etmişlerdir. Çalışma sonunda öğretmen adaylarının mikro öğretim konusunda çoğunlukla olumlu görüşlere sahip oldukları görülmüştür.

Arsal (2014), 56 üniversite öğrencisiyle gerçekleştirmiş olduğu “Mikro Öğretimin Öğretmen Adaylarının Sınıf Yönetimi Tutum ve İnançlarına Etkisi” adlı çalışmasıyla mikro öğretim yönteminin öğretmen adaylarının sınıf yönetimi konusundaki inanç ve tutumlarına etkisi araştırılmıştır. Kontrol grubundaki öğretim ile karşılaştırıldığında deney grubunda uygulanan mikro öğretim yönteminin öğretmen adaylarının sınıf yönetimi inanç ve tutumlarını geliştirmede daha etkili olduğunu ortaya koymuştur. Mikro öğretim öğretmen adaylarının sınıf yönetimi konusundaki inanç ve tutumlarını geliştirmek için öğretim elemanları tarafından kullanılmalıdır.

Atav, Kunduz ve Seçken (2014), “Biyoloji Eğitiminde Mikro Öğretim Uygulamalarına Dair Öğretmen Adaylarının Görüşleri” adlı çalışmada mikro öğretimin öğretmen adaylarının öğretmenlik becerileri açısından hatalı ve eksik yönlerini düzeltmede ve mesleğe yönelik olumlu tutum geliştirmede yararlı olduğu sonucunun yanında mikro öğretim uygulaması sürecinde bazı öğretmen adaylarının kameraya çekilmekten dolayı heyecanlanmaları gibi bir sorunla karşılaşıldığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Canbazoglu ve Yamak (2014) “Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Temelli Bir Araştırmada Öğretmen Adaylarının Mikroöğretim Hakkındaki Görüşleri” adlı çalışmada, öğretmen adaylarının pedagojik alan bilgisi kuramsal çerçevesi dikkate alınarak yapılandırılan teknoloji ile zenginleştirilmiş mikroöğretim uygulamalarına yönelik Fen Bilgisi öğretmen adaylarının görüşleri belirlenmiştir. İki yarıyıl süren araştırmanın birinci döneminde 27 öğrenci ile fen eğitiminde teknoloji kullanımına yönelik uygulamalar gerçekleştirilmiştir. İkinci yarıyıldaki altı öğretmen adayı, gerçek okul ortamında ısı-sıcaklık konusu kapsamında mikroöğretim uygulamaları gerçekleştirmiştir. Mikroöğretim uygulamalarına yönelik öğretmen adaylarının görüşleri yarı-yapılandırılmış görüşme, odak grup görüşmesi ve özel öğretim yöntemleri II dersi uygulamalarını değerlendirme formu ile değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda öğretmen adayları, mikroöğretim videolarının çevrimiçi günlük (blog) ortamında paylaşılmasının ve mikro öğretimin hem üniversite hem de gerçek sınıf ortamında uygulanmasının öğretmenlik mesleki bilgilerine katkı sağladığını belirtmiştir.

Ülper, Aydın ve İnnalı'nın (2015), 50 üniversite öğrencisiyle eğitim fakültelerinde öğrenim gören öğretmen adaylarının sözlü anlatıma yönelik becerilerinin geliştirilmesinde mikro öğretim uygulamalarının yarattığı öz farkındalıkların nitel açıdan değerlendirilmek amacıyla gerçekleştirmiş olduğu “Mikro Öğretim Uygulamalarının Sözlü Anlatım Etkinliklerine İlişkin Yarattığı Öz farkındalık Üzerine Çözümlemeler” adlı çalışma sonucunda öğrencilerin nicelik açısından bilginin yeterliliğine; nitelik açısından bilginin doğruluğuna; bağıntı açısından konunun bütünlüğüne; sesletim açısından vurgu ve tonlamaya; beden dili açısından jest ve mimiklere, göz temasına ve beden hareketlerine; diğer açıdan ise heyecan durumuna, yeterli hazırlık yapıp yapmadıklarına ve kaygıya ilişkin daha çok farkındalık sahibi oldukları ve bu konulara daha çok önem verdikleri dikkat çekmektedir.

Bulut (2015) “Mikro Öğretim Tekniğinin Türkçe Öğretmen Adaylarının Konuşma Beceri ve Kaygılarına Etkisi” adlı çalışmasını 3.sınıf üniversite öğrencileri ile gerçekleştirmiştir. Araştırma sonucunda deney grubunda yer alan öğretmen adaylarının konuşma becerisi ile ilgili son test puanlarının, kontrol grubunda yer alan öğretmen adaylarının son test puanlarından anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır. Konuşma Eğitimi dersinin mikro öğretim tekniği ile işlenmesinin geleneksel yöntem veya yöntemlere göre öğretmen adaylarının konuşma becerilerini önemli düzeyde geliştirdiğini, konuşma kaygılarını da anlamlı şekilde düşürdüğü sonucuna ulaşılmıştır. Öğretmen adayları dersin mikro öğretim tekniği ile yürütülmesinden son derece memnun olduklarını, bunun konuşma ile ilgili sorunlarının giderilmesinde, konuşma becerilerinin geliştirilmesinde, konuşma kaygılarının giderilmesinde önemli katkılar sağladığını ifade etmişlerdir.

Duban ve Kurtdede Fidan (2015) “Öğretmen Adaylarının Mikro Öğretim Uygulamalarına Bakışı” başlıklı araştırmasında, sınıf öğretmeni adaylarının alan öğretimi derslerinde gerçekleştirdikleri mikro öğretim çalışmalarına yönelik bakış açılarını ve bu yöntemi uygularken karşılaştıkları sorunları belirlemeyi amaçlamıştır. Mikro öğretim tekniğini kullanan 12 öğretmen adayı ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler sonucunda mikro öğretim tekniğinin uygulandığı alan öğretimi derslerinin öğrencilerin öğretmenlik becerilerini geliştirdiği, bu uygulamalar sırasında planlama ve özellikle uygulamalar sürecinde sorunlar yaşandığı, uygulama sürecinin daha verimli geçmesi için sınıf arkadaşlarından ve öğretim elemanlarından çeşitli beklentiler olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Bulut, Açık ve Çiftçi'nin (2016) “Mikro Öğretim Tekniğinin Türkçe Öğretmen Adaylarının Konuşma Becerilerine Etkisi” adlı çalışmasında Türkçe öğretmen adaylarının konuşma becerilerini geliştirmek için mikro öğretim tekniği denenmiştir. Çalışmanın amacı, mikro öğretim tekniğinin Türkçe öğretmen adaylarının konuşma becerilerine etkisini ortaya koymaktır. 30 öğrenciyle gerçekleştirmiş olduğu çalışmanın sonucunda deney grubunda yer alan öğretmen adaylarının konuşma becerisi ile ilgili son test puanlarının, kontrol grubunda yer alan öğretmen adaylarının son test puanlarından anlamlı derecede yüksek olduğu saptanmıştır.

Karataş ve Cengiz'in (2016) “Özel Öğretim Yöntemleri II Dersinde Gerçekleştirilen Mikro-Öğretim Uygulamalarının Kimya Öğretmen Adayları Tarafından Değerlendirilmesi” adlı çalışması ile kimya öğretmen adaylarının ÖÖY-II dersi çerçevesinde gerçekleştirdikleri mikro-öğretim uygulamalarına ve bu dersin işlenişine yönelik görüşlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada elde edilen bulgulara göre öğretmen adaylarının en çok üzerinde durdukları konulardan biri “heyecan” olmuştur. ÖÖY-II dersinin işlenişine yönelik öğretmen adaylarının görüşleri incelendiğinde ise en sık belirtilen ifadenin uygulamanın öğretmen adaylarının özdeğerlendirme yapmalarına imkân tanıyarak, öğretimleri ile ilgili olumlu ve eksik yönleri belirlemelerine

yardım etmesi olduğu görülmektedir. Bununla birlikte ÖÖY-II dersinde gerçek bir sınıfa öğretim yapmadığından bazı öğretmen adayları bu durumun öğretimlerini olumsuz etkilediğini belirtmişlerdir.

Genel olarak tüm makale ve tezleri değerlendirdiğimizde; araştırılan makale ve tezlerin genelinde mikro öğretim yöntemiyle ilgili deneysel çalışmaların yapıldığı görülmüştür. Yapılan deneysel çalışmaların çoğu üniversite öğrencilerinin öğretmenlik meslek uygulaması dersine yöneliktir. Çalışmalarda üniversite öğrencilerinin mesleki becerilerinin geliştirilmesinde mikro öğretimin etkililiği araştırılmıştır. Farklı öğretmenlik bölümleri üzerinde yapılan bu araştırmalarda mikro öğretimin öğretmen adaylarının öğretmenlik becerileri açısından hatalı ve eksik yönlerini düzeltmede, ders anlatırken; hata yapma, yapılan yanlışlıkları nasıl düzelteceğini bilememe, akıcılığı sağlayamama, sınıfa hâkim olamama, ses tonu, konuşma hızını ayarlayamama, öğrencilerin dikkat ve ilgisini konuya çekememe, söyleyeceklerini unutma, uygulamalarda nasıl bir gösteri yöntemi uygulayacağını bilememe, duygularını kontrol edememe, dersi nasıl bitireceğini bilememe endişelerinden uzaklaşmalarında etkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Mesleğe yönelik olumlu tutum geliştirmede yararlı olduğu sonucunun yanında mikro öğretim uygulaması sürecinde bazı öğretmen adaylarının kameraya çekilmekten dolayı heyecanlanmaları gibi olumsuz sonuçlara da ulaşılmıştır.

Öğretmenlik mesleğinin geliştirilmesine yönelik uygulamaların yanında mikro öğretimin yabancı dil öğretiminde, materyal geliştirmede, konuşma becerisinin geliştirilmesinde etkililiği de araştırılmıştır. Bu alanlarda da mikro öğretimin faydalı bir yöntem olduğu vurgulanmıştır. Ayrıca mikro öğretimin psikomotor becerilerin geliştirilmesindeki etkililiğine yönelik çalışmalarda yapılmıştır. Viyolensel dersinde ve piyano eğitiminde etkili bir yöntem olduğu yapılan deneysel çalışmalarla vurgulanmıştır. Psikolojik danışma becerilerinin kazanılmasında da mikro öğretimin etkili bir yöntem olduğu ifade edilirken, bu yöntemin en önemli yararının çekilen görüntülerin izlenerek yapılan hataların kabulünü ve öz yeterliklerin geliştirilmesini kolaylaştırması olarak ifade edilmiştir.

Tıp alanında yapılan deneysel çalışmalarda öğrenci-eğitici etkileşiminin video kayıtlarının izlenmesi ile gerçekleştirilen mikro öğretim uygulamalarının eğitimcilik performansının kalitesini genel olarak iyileştirdiği ve etkinliğini arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Mikro öğretim alanında nitel çalışmaların deneysel çalışmalara göre daha az yapıldığı görülmektedir. Mikro öğretime yönelik öğrenci görüşlerinin toplandığı çalışmalarda mikro-öğretimin, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğini sevmelerine katkı sağladığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Birçok nicel ve nitel çalışmada mikro öğretimin etkili bir yöntem olduğu vurgulanmasına rağmen öğretim üyelerinin mikro öğretim yöntemiyle ilgili görüşlerinin ele alındığı çalışmalarda, öğretim üyeleri tarafından üniversitede uygulanan mikro öğretim derslerine yeterince önem gösterilmediği sonucunun çıkması düşündürücü bir durumdur.

Mikro öğretim çalışmalarının genellikle üniversite düzeyinde araştırıldığı, psiko-motor beceriler gerektiren farklı meslek alanlarında yeterince uygulanmadığı incelenen tez ve makalelerden anlaşılmaktadır.

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışmada Türkiye’de 1992-2016 yılları arasında Mikro Öğretim Uygulamalarıyla ilgili yazılmış 12 lisansüstü tezi (7’i doktora, 5’i yüksek lisans) ve 34 araştırma makalesinin içerik analizi yapılmıştır. Araştırmalar araştırma türü, araştırma yöntemi, örneklem/çalışma grubu büyüklüğü, istatistiksel yöntemler ve araştırmada elde edilen bulgular açısından incelenmiştir. Araştırma türü açısından nitel araştırmaların diğerlerine göre daha fazla yer aldığı görülmektedir. Nitel araştırma, gözlem görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanır. Başka bir deyişle nitel araştırma, kuram oluşturmayı temel alan bir anlayışla sosyal olguları bağlı buldukları çevre içerisinde araştırmayı ve anlamayı ön plana alan bir yaklaşımdır (Yıldırım ve Şimşek, 2000). İnsan ve toplum davranışlarını inceleyen psikoloji, sosyoloji, antropoloji, eğitim gibi sosyal bilim alanların nitel araştırmalara daha sık rastlanmaktadır. Derleme ve karma araştırmaların diğerlerine göre daha az sayıda oldukları görülmektedir. Araştırma yöntemi bakımından araştırmalarda en çok kullanılan yöntem anket olmuştur. Sert (2010), Gülbahar ve Alper (2009), Kurtuluş ve Seferoğlu (2011) da yaptıkları çalışmalarda benzer sonuçlara ulaşmışlardır. Anket yolunun tercih edilmesinin en temel nedeni olarak, bu yöntemle daha çok kişiye ulaşılabilmesi ve bu yöntemle veri toplama sürecinin uygulama süresi ve uygulama maliyetleri açısından daha ekonomik olması gösterilebilir.

Araştırma sonuçlarına göre örneklem/çalışma gruplarının büyük çoğunluğunu üniversite öğrencilerinin oluşturduğu görülmektedir. Oysa mikro öğretim mesleki beceriler kazanmada hemen hemen her alanda uygulaması ve araştırılması gereken bir uygulamadır. Örneklem / çalışma gruplarının seçiminde üniversite son sınıf öğrencilerinin çoğunlukta olmasının sebebinin ise mikro öğretimin mesleği uygulamaya katkı sağlaması ve öğretmenlik uygulama derslerinin sonuncu sınıfta olmasından kaynaklandığı söylenilebilir. Araştırmalarda

çalışma grubu / örneklem büyüklüğünün daha çok 10 ile 50 kişi arasında toplanmış olmasının araştırmalarda mikro öğretimin uygulamalı olarak uygulayıcılara yaptırılması sebebiyle çalışma gruplarında bulunan kişi sayılarının çok yüksek tutulmadığı kanısını ortaya çıkarmaktadır. 100 kişi ve üzerinde yapılan araştırmalarda ise uygulama yaptırılmayıp kişi görüşlerine başvurulduğu için değerlendirme açısından araştırmacıya sıkıntı yaratmayacağı düşünülmektedir.

Araştırmalarda en çok kullanılan istatistiksel yöntemin t-testi yöntemi olduğu, bunu içerik analizi ve Frekans-Yüzde dağılımının takip ettiği görülmektedir. t – testi iki ortalamanın karşılaştırılmasında kullanılan bir analiz yöntemi olduğu için araştırmalarda t- testinin daha çok tercih edilme sebebinin araştırma içeriklerinin mikro öğretim uygulamalarının herhangi bir değişkene etkisinin araştırılması olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Tüm araştırmaların bulgular bölümünü genel olarak değerlendirdiğimizde mikro öğretim uygulamalarının eğitim alanında daha çok kullanıldığı ve bu kullanımların bireylere mesleki tutum, bilgi ve becerileri açısından olumlu katkılar sağladığı görülmüştür. Böylelikle bireyler gerçek sınıf ortamlarına girmeden önce mikro öğretim uygulamalarıyla deneyim elde etme imkânı buldukları için öğretmen adaylarının kendilerine güvenleri, motivasyonları, sınıf yönetimi becerilerinin arttığı görülmüştür. Mikro öğretim uygulamalarının diğer alanlarda kullanılmasında da benzer sonuçlara ulaşılmıştır.

Sonuç olarak, bu çalışmayla içerik analizi sonucunda elde edilen verilere dayalı olarak, mikro öğretimin daha çok eğitim bilimleri alanında başvuru bir uygulama olduğu görülürken bu uygulamanın diğer alanlarda kullanımı hakkında çok fazla çalışmaya rastlanılmamıştır. Oysaki özellikle tıp alanında mikro öğretimin yaygın olarak kullanıldığı düşünülmesine rağmen bununla ilgili yapılmış akademik çalışmaların sayısı oldukça azdır. Bu sebeple diğer alanlarda mikro öğretim uygulamalarıyla ilgili çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Akyüz, H. İ., Pektaş, M., Kurnaz M. A. ve Kabataş Memi, E. (2014). Akıllı tahta kullanımlı mikro öğretim uygulamalarının fen bilgisi öğretmen adaylarının tpbp'larına ve akıllı tahta kullanıma yönelik algılarına etkisi. *Cumhuriyet international journal of education-CIJE*, 3(1), 1-14.
- Allen, D. W. Micro-teaching: Personal review (1980). *British journal of teacher education*, 6(2), 147-151.
- Arsal, Z. (2014). Mikro öğretimin öğretmen adaylarının sınıf yönetimi tutum ve inançlarına etkisi. *Mersin üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 10(3), 137.
- Atav, E. Kunduz, N. ve Seçken, N. (2014). Biyoloji eğitiminde mikro öğretim uygulamalarına dair öğretmen adaylarının görüşleri, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29(4).
- Bakanay, D. (2009). *Mikro öğretimde performansın bulanık mantık yöntemiyle değerlendirilmesi*. Yüksek lisans tezi, Marmara üniversitesi fen bilimleri enstitüsü, İstanbul.
- Bilen, K. (2014). Mikro öğretim tekniği ile öğretmen adaylarının öğretim davranışlarına ilişkin algılarının belirlenmesi. *Erzincan üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 16(1).
- Bulut, K., Açık, F. ve Çiftçi, Ö (2016). Mikro öğretim tekniğinin türkçe öğretmen adaylarının konuşma becerilerine etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*. 4(1), 143.
- Canbazoğlu Bilici, S. ve Yamak, H. (2014). Teknolojik pedagojik alan bilgisi temelli bir araştırmada öğretmen adaylarının mikroöğretim hakkındaki görüşleri. *Mehmet Akif Ersoy üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 32(1).
- Çakır, Ö. ve Aksan, Y. (1992). Yabancı dil öğretmeni yetiştirmede mikro öğretimin rolü: bir model. *Hacettepe üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 7, 313 -320.
- Çakır, S. Ö. (2000). Öğretmen yetiştirmede teoriyi pratiğe bağlayan mikro öğretimin Türkiye'deki üç üniversite durumu. *Hacettepe üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 18, 62-68.
- Çakır, Ö. (2010). Materyal geliştirmede mikro-öğretim: öğretmen adaylarının yöntem ve geribildirimler üzerine görüşleri. *Adıyaman üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi*, 5(1).
- Çelik, B. (2010). Piyano eğitiminde video kamera kullanımı. *Gazi eğitim fakültesi dergisi*, 30(3).
- Çeliksoy, M. (1994). Mikro öğretim yönteminin hentbolda teknik öğretim üzerindeki etkililiği. *Eğitim yönetimi dergisi*, 1.
- Dedetürk, A. ve Marulcu, İ. (2014). Fen bilgisi öğretmen adaylarının mikro-öğretim yöntemini uygulamaları: bir eylem araştırması. *Mustafa Kemal üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi*, 11(25).

- Deniz, L. (1993). Mikroöğretim. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5,31-46.
- Deniz, L. (1995). Bir mikroöğretim uygulaması ve değerlendirmesi "Hekim Eğiticilerin Eğitimi" hizmetiçi eğitim kursunda yapılan uygulama. *M.Ü. Atatürk eğitim fakültesi eğitim bilimleri dergisi*, 7, 61-66.
- Duban, N. ve Kurtdebe Fidan, N. (2015). Öğretmen adaylarının mikro-öğretim uygulamalarına bakışı. *Uluslararası sosyal araştırmalar dergisi*, 8(15).
- Ekşi, G. (2012). Mikro öğretimde daha etkili bir geribildirim için gözlem ve dönüt formunun uygulanması. *Eğitim ve bilim*, 37(164).
- Enver, R. T. (1990). *Eğitimde yöntemler teknolojisi*. İzmir: Karınca Matbaası.
- Gerçek, C. (2013). Anlatım becerilerinin geliştirilmesinde mikro öğretim tekniğinin etkilerinin video dizi analizi ile incelenmesi. *Süriye üniversitesi sosyal bilimler dergisi*, 1.
- Gülbahar, Y. ve Alper, A. (2009). Öğretim teknolojileri alanında yapılan araştırmalar. *Ankara üniversitesi eğitim bilimleri fakültesi dergisi*, 42(2), 93-111.
- Gürbüzöğlü Yalın, S. ve Aydın, S. (2014) (2014). Öğretmen adaylarının mikro öğretim uygulamalarına yönelik görüşleri. *Turkish journal of education*, 3.
- Gürses, A., Bayrak, R., Yalın, M., Açıkıldız, M., ve Doğan, Ç (2005). Öğretmenlik uygulamalarında mikro öğretim yönteminin etkililiğinin incelenmesi. *Gazi üniversitesi kastamonu eğitim dergisi*, 13(1).
- Güney, K. ve Semerci, Ç. (2009). Mikro-yansıtıcı öğretim yönteminin öğretmen adaylarının yansıtıcı düşünmesine etkisi. *Doğu anadolu bölgesi araştırması dergisi*.
- Görgeç, İ. (2003). Mikroöğretim uygulamasının öğretmen adaylarının sınıfta ders anlatımına ilişkin görüşleri üzerine etkisi. *Hacettepe üniversitesi eğitim fakültesi dergisi*, 24, 56-63
- Gürkan, T. (1991). Öğretmen eğitiminde 'mikro-teaching' (mikro öğretim) yöntemi, eğitimde nitelik geliştirme. *Eğitimde Arayışlar 1. Sempozyumu Bildiri Metinleri*, Kültür Hizm. A.Ş. Kültür Koleji Yay., No:1, İstanbul.
- Karadağ, R. ve Akkaya, A. (2013). İlk okuma yazma öğretimi dersinde mikro öğretim uygulamalarına ilişkin öğretmen adaylarının görüşleri. *Ahi Evran üniversitesi kırışehir eğitim fakültesi dergisi*, 14(2).
- Karadeniz, M. (2014). Okul öncesi öğretmeni adaylarının genişletilmiş mikro öğretim tekniğini matematik eğitiminde sürece dâhil etme durumları. *Ahi Evran üniversitesi kırışehir eğitim fakültesi dergisi*, 15(1).
- Karaman, P. (2014). *Öğretmen adaylarının ölçme-değerlendirme okuryazarlıklarının belirlenmesi ve mikro-öğretim yoluyla geliştirilmesi*. Doktora Tezi, On Sekiz Mart Üniv., Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
- Karataş, F. ve Cengiz, C. (2016). Özel öğretim yöntemleri II dersinde gerçekleştirilen mikro-öğretim uygulamalarının kimya öğretmen adayları tarafından değerlendirilmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24.
- Kartal, T. (2013). *Mikro öğretimin fen bilgisi öğretmen adaylarının ısı ve sıcaklık konusundaki pedagojik alan bilgilerinin gelişimine etkisi*. Doktora tezi, Gazi üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsü, Ankara.
- Kavas, G. (2009). *Video destekli web tabanlı değerlendirme sisteminin mikroöğretim uygulamaları üzerine etkileri: bilgisayar öğretmeni adayları örneği*. Yüksek lisans tezi, Marmara üniv. eğitim bil. enst., İstanbul.
- Kazu, H. (1996). *Öğretmen yetiştirmede mikro öğretim yönteminin etkililiği(F.ü. teknik eğitim fakültesi örneği)*. Doktora tezi, Fırat üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü, Elazığ, Türkiye.
- Kuran, K. (2009). Mikro öğretimin öğretmenlik meslek bilgi ve becerilerinin kazanılmasına etkisi. *Mustafa Kemal üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi*, 6(11).
- Kurtoğlu, M. ve Seferoğlu, S. S. (2011). Web destekli eğitime yönelik yapılan araştırmalar konusunda bir içerik analizi çalışması. *Web destekli öğretim uygulamaları sempozyumu (WebDOU-2011)*, Erciyes Üniv. Kayseri
- Küçükahmet, L. (2004). *Öğretimde planlama ve değerlendirme*. İstanbul: Alkım yayınları.
- Küçükkoçlu, A., Köse, E., Taşgın, A., Yılmaz, B. Y. ve Karademir, Ş. (2012). Mikro-öğretim uygulamasının öğretim becerilerine etkisine ilişkin öğretmen aday görüşleri. *Eğitim bilimleri araştırmaları dergisi*, 2(2).
- Külahçı, Ş. G. (1994). Mikro öğretimde Fırat üniversitesi teknik eğitim fakültesi deneyimi II. değerlendirme. *Eğitim ve bilim*, 18 (92), 36-44.
- Ordukaya, E. (2011). *Bulanık karar verme süreçlerinde geri bildirim ve mikro öğretim uygulaması*. Yüksek lisans tezi, Marmara üniversitesi, fen bilimleri enstitüsü, İstanbul.

- Öztürk, B. (2006). *Piyano eğitiminde video kamera kaydına dayalı mikro öğretim yönteminin öğrenci başarısına etkisi*. Doktora tezi, Gazi üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsü, Ankara.
- Peker, M. (2009). Genişletilmiş mikro öğretim yaşantıları hakkında matematik öğretmeni adaylarının görüşleri, *Türk eğitim bilimleri dergisi*, 7(2).
- Rıza, E. T. (1990). *Eğitimde yöntemler teknolojisi*. Karınca Matbaacılık. İzmir.
- Semerci, N. (2000). Mikro öğretim dersinde kritik düşünmenin eleştiri becerisini geliştirmeye etkisi (F.Ü. Teknik eğitim fakültesi örneği). *Eğitim ve bilim*, 2(117).
- Semerci, N. (2011). Mikro öğretim uygulamalarının çok-yüzeyle rasch ölçme modeli ile analizi. *Eğitim ve bilim*, 36(161).
- Sert, G. (2010). *Öğretim teknolojileri eğitiminde yayınlanmış türkiye adresli makalelerin içerik analizi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Hacettepe üniversitesi, fen bilimleri enstitüsü, Ankara.
- Sevim, S. (2013). Mikro-öğretim uygulamasının öğretmen adayları gözüyle değerlendirilmesi, *Dicle üniversitesi ziya gökalp eğitim fakültesi dergisi*, 21(1).
- Siyamoğlu, S. (2014). *5e öğrenme modeline dayalı mikro öğretim uygulamalarının coğrafya öğretimine yansımaları*. Yüksek lisans tezi, Karadeniz teknik üniversitesi, eğitim bilimleri enstitüsü, Trabzon.
- Sherin, M. G. (2004). New perspectives on the role of video in teacher education (Editor J. Brophy). *Using video in teacher education* (pp. 1-28). New York: Elsevier.
- Şahinkaya, H. (2009). *Öğretmen eğitiminde bilişsel araçlar ve mikroöğretimin öğretim planlama ve öğretme becerilerine katkıları ve karşılaşılan güçlükler*. Doktora tezi, orta doğa teknik üniversitesi, fen bilimleri enstitüsü, Ankara.
- Şen, A. (2009). Akran-mikro öğretimin öğretmen yetiştirme programındaki etkisinin araştırılması. *Eğitim ve bilim dergisi*, 34(151).
- Şen, A. (2010). Akran öğretimi ve mikro öğretimin fizik öğretmen adaylarının öğretme becerilerine etkileri. *Eğitim ve bilim*, 35(135).
- Umuzdaş, S. (2010). *Mikro Öğretim yönteminin viyolonsel öğretmeni adaylarının öğretim becerilerine ve viyolonsel dersine ilişkin tutumlarına etkisi*. Doktora tezi, Gazi üniv. Eğitim bilimleri enstitüsü, Ankara.
- Uşun, S. ve Zorlubaş, A. (2007). Mikro öğretim yöntemi ile öğretmen yetiştirme. *1. Uluslararası bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi sempozyumu Bildiri Kitapçığı*. Çanakkale on sekiz mart üniversitesi Yay., 1940-1952.
- Ülper, H. Aydın, İ.S. ve İnnalı, H.Ö. (2015). Mikro öğretim uygulamalarının sözlü anlatım etkinliklerine ilişkin yarattığı öz farkındalık üzerine çözümlenmeler. *International journal of language academy*, 3(1).
- Yaman, H. ve Ersoy, F. (2003). Mikroöğretim (Microteaching) ve Tıp eğitimindeki uygulamaları. *Tıp eğitimi dünyası*, 12.
- Yaka, B. (2013). Mikro beceri eğitimi programı'nın psikolojik danışman adaylarının psikolojik danışma becerilerine etkisi. *Ege eğitim dergisi*, 14(2), 1-241.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2003). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yoğurtçu, K. (2009). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde mikro öğretim tekniği: Kırgızistan-Türkiye manas üniversitesi hazırlık sınıflarında karşılaştırmalı bir çalışma. *Dil dergisi*, 146, 49-70.